

י' וְעָשָׂה אֶת שֵׁשׁ בָּלֵי י', שְׁהִיא חֲכָמָה, וּמְשֹׁם זֶה הָרָאשִׁית הִיְתָה מִן ח', שֶׁהֵם שְׁמוֹנֵה יָמִים שֶׁל בְּרִית מִלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אֲז הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמְשֹׁם עֲבְרוּ בְרִית מִלָּה, וְהַעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא בַח', שֶׁהָרָאשִׁית שֶׁל ח' הִיא בִּינָה, לְמִנְצַחַת עַל הַשְּׂמִינִית, וְעַלֶּיהָ נֵאמַר אֲז הוֹחַל וְעוֹד, אֲז הוֹחַל לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אֲז תִּקְרָא וַיהו"ה יַעֲנֶה, זֹהוּי שְׂמִירָה טוֹבָה, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֶבֶל הָרִגוּ קִיץ, שְׂמִמֶּנּוּ הִיָּה יוֹצֵא מִי שִׁינְקוּם בְּשִׁבְלֹו, זֹהוּי שְׂכֵתוֹב אֲז יִשִׁיר מִשָּׁה, רוּעָה יִנְקוּם לְרוּעָה, וְאַחַר כֶּף אֲז אֶהֱפֹךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהו"ה, אֲבָל כְּשַׁעְמֶלֶק, שֶׁהֵם בְּכוּרֵי מִצְרַיִם, עֲרַב רַב הַמְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל, עַלֶּיהֶם נֵאמַר תִּמְחָה אֶת זִכְרֵ עַמְלֶק, שְׁלֹא יִשְׂאָר מֵהֶם שְׂרִיד, שְׂאֵלוֹ הֵם עֲרַבּוּבָיָה מְכַל הָאֲמוֹת וְאַפְלוּ מִקִּיץ, וּמִיָּד כְּשִׁימְחוּ מִן הָעוֹלָם, אֲז הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

תקון שבעים

בְּרָאשִׁית, בְּרָא שִׁית, וְזֶה מִטְטְרוּן, אוֹת בְּצָבָא שְׁלוּ, וּבְשִׁבְלֹו נֵאמַר וַיִּשֵׁם יְהו"ה לְקִיץ אוֹת, לְהִגֵּן עֲלָיו, וּמָה שְׁהִיָּה הוֹלֵף נַע וְנָד בְּגִלְגּוּל, נַעֲשֵׂה נוֹד, מִיָּד וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדָמַת עֵדֵן, וְזֶה אוֹת בְּרִית מִלָּה שְׂקִנָּא עֲלָיו בְּאַחֲיוּ מְשֹׁם שְׁנוּלֵד מְהוּל, וּבְאַיָּה מְקוּם זָכָה לוֹ? בְּקִינֵי, מְשֹׁם שְׁחֹזַר שֵׁם בְּתִשׁוּבָה, וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ בְּנָיו שְׁנִכְנְסוּ לְגֵן עֵדֵן, וּמְשֹׁם זֶה וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדָמַת עֵדֵן.

תָּמָן בְּתִיּוּבְתָא, וְנִפְקוּ בְּנוֵי מִינֵיהּ דְּעָאֵלוּ לְגֵן עֵדֵן, וּבְגִיץ דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדָמַת עֵדֵן.

בִּיה (ישעיה מו י) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, הָיָה מְשִׁמֵּשׁ שֵׁשׁ בְּאַתְרֵי דְהֶבֶל, וּבְגִיץ דְחֶסֶר מִנֵּיהּ י' אֶתְקַרֵי אַחַר, בְּגִיץ דְכַד חָב אָדָם פָּרַח מִנֵּיהּ י', וְעַבְד שֵׁשׁ בְּלֹא י' דְאִיְהִי חֲכָמָה, וּבְגִיץ דָּא שִׁירוּתָא הָיָה מִן ח', דְאִינּוֹן ח' יוֹמִין דְּבְרִית מִלָּה, כְּמָה דְאֵתְ דְאֵתְ אָמַר (בראשית ד כו) אֲז הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמִתְמָן עֲבְרוּ בְרִית מִלָּה, וְאַעֲבְרוּ מִנֵּיהּ עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא בַח', דְשִׁירוּתָא דַח' אִיְהִי בִינָה, לְמִנְצַחַת עַל הַשְּׂמִינִית (תהלים יב א), וְעַלֶּיהָ אֶתְמַר אֲז הוֹחַל, וְעוֹד אֲז הוֹחַל לִישְׁנָא דְצִלוּתָא, כְּמָה דְאֵתְ דְאֵתְ אָמַר (ישעיה נח ט) אֲז תִּקְרָא וַיהו"ה יַעֲנֶה, דָּא הוּא נְטוּרָא טָבָא, דְאָף עַל גַּב דְהֶבֶל קָטִיל לִיָּה קִיץ, דְמִנֵּיהּ הָיָה נְפִיק מְאֵן דְנוֹקִים לִיָּה, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (שמות טו א) אֲז יִשִׁיר מִשָּׁה, רוּעָה נוֹקִים לְרוּעָה, וְלִבְתַר אֲז אֶהֱפֹךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהו"ה (צפניה ג ט), אֲבָל כַּד עַמְלֶק דְאִינּוֹן (דף קיט ע"ב) בְּכוּרֵי מִצְרַיִם עֲרַב רַב מְעוֹרְבִין בִּישְׂרָאֵל, עַלֶּיהֶוּ אֶתְמַר (דברים כה יט) תִּמְחָה אֶת זִכְרֵ עַמְלֶק, דְלֹא אֶשְׁתַּאֲר מִנְהוֹן שְׂרִיד, דְאֵלִין אִינּוֹן עֲרַבּוּבָיָה מְכַל אוּמִין וְאַפְלוּ מִקִּיץ, וּמִיָּד דִּיתְמַחוּן מִעֲלָמָא אֲז הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה (בראשית ד כו).

תקונא שבעים

בְּרָאשִׁית בְּרָא שִׁית, וְדָא מִטְטְרוּן, אוֹת בְּצָבָא דִילֵיהּ, וּבְגִינֵיהּ אֶתְמַר (שם טו) וַיִּשֵׁם יְהו"ה לְקִיץ אוֹת לְאִגְנָא עַלֵּיהּ, וּמָה דְהָיָה אֲזִיל נַע וְנָד בְּגִלְגּוּלָא, אֶתְעַבִּיד נוֹד, מִיָּד וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדָמַת עֵדֵן, וְדָא אוֹת דְּבְרִית מִלָּה דְקִינֵיהּ עַלֵּיהּ בְּאַחֲוָה בְּגִיץ דְנוּלֵד מְהוּל, וּבְאֵן אֶתְרֵי זָכִי לִיָּה, בְּקִינֵי, בְּגִיץ דְחֹזַר מִינֵיהּ דְּעָאֵלוּ לְגֵן עֵדֵן, וּבְגִיץ דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדָמַת עֵדֵן.

אחר כך עשה תולדות מצד הרע, והתפשטו בגלגולים בעולם, ועליהם נאמר וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך, חנוך מצד קין, וזה יצר הרע, החנוך לרע, ויש חנוך מצד של אנוש, שהוא יצר הטוב, החנוך לטוב, ונאמר בו ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו פי לקח אותו אלהים, וזה חנוך שהתהפך בשרו ללפיד אש. ושרשה הם, אדם שת אנוש. אנוש, שמשם התיחסו כל הדורות, זהו שכתוב אז הוחל לקרא בשם יהוה, משם התפשטו כל גלגולי הצדיקים. חנוך שיצא מאנוש הוא מטטרו"ן שנהפך בשרו ללפיד אש, והוא נוריא"ל, ועל שניהם נאמר והחיות רצוא ושוב, רצוא זה נוריא"ל, ושוב זה מטטרו"ן, כך עולים בחדש בון כמרא"ה הפזק, אלא הוא כמראה הקשת אשר יהיה בענן, שנאמר בו והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, ובשבילו נאמר ולא יהיה מבול לשחת כל בשר, משום שהתהפך בשרו ללפיד אש, וכל המלאכים הממנים על נשמות הגלגולים, משם היו.

ועוד כמראה הקשת, עליו נאמר למשה וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, כמראה אשר הראה יהוה את משה בן עשה את המנורה, וזה מטטרו"ן, מ' מנורה שלו, נוריא"ל הנור"ר שלו, והוא ט"ט, והיו לטטפ"ת בין עיניך, והכל התפשט מאנוש, ומשום זה אז הוחל לקרא בשם יהוה.

בראשית, ברא שית, והם ששה היכלות, האם העליונה השביעית, ובאלו הששה וידע

לבתר עביד תולדין מסטרא דרע, ואתפשטו בגלגולין בעלמא, ועלייהו אתמר (שם) וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך, חנוך מסטרא דקין, ודא יצר הרע חנוכא לביש, ואית חנוך מסטרא דאנוש, דאיהו יצר הטוב חנוכא לטב, ואתמר ביה (שם) ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו פי לקח אותו אלהים, ודא חנוך דאתהפך בשריה ללפיד אש.

ותרתא אינון אדם שת אנוש, אנוש דמתמן אתיחסו כל דרין, דא הוא דכתיב (שם ד כו) אז הוחל לקרוא בשם יהוה, מתמן נתפשטו כל גלגולין דצדיקייא, חנוך דנפק מאנוש איהו מטטרו"ן דנהפך בשרו ללפיד אש, ואיהו נוריא"ל, ועל תרווייהו אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא דא נוריא"ל, ושוב דא מטטרו"ן, הכי סלקין בחושבון, כמרא"ה הפזק, אלא איהו כמראה הקשת אשר יהיה בענן (שם כח), דאתמר ביה (בראשית ט יד) והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, ובגיניה אתמר (שם טו) ולא יהיה מבול לשחת כל בשר, בגין דאתהפך בשרו ללפיד אש, וכל מלאכין דממנן על נשמתין דגלגולין מתמן הוו.

ועוד כמראה הקשת, עליה אתמר למשה (שמות כה מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, כמראה אשר הראה יהוה את משה בן עשה את המנורה (במדבר ח ד), ודא מטטרו"ן, מ' דיליה מנורה, נוריא"ל נור"ר דיליה, והוא ט"ט, והיו לטטפ"ת בין עיניך, וכלא אתפשט מאנוש, ובגין דא אז הוחל לקרוא בשם יהוה.

בראשית ברא שית, ואינון שית היכלין, אימא עלאה שביעאה, ובאלין